

تحفة الساعين

تأليف

مخدوم خردهاشم شاوي

في معرفة التفاضل

سبيل

في معرفة التفاضل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَارَاهِيَان سُوْجُوْدِي جَوْمَاحِمُ رَحْمَانَا
جَهْوَجَهْم نَاهِي كَوْمَنْدَه مِثْلَه وَعَدْلَه
عَالِمِ اللَّهِ جَلْ جَلَالَه بِرِيْ غَشِيِي مَهْرِ سِ كَنَاه
كُوْلِيَا كَرِي عَاصِي عَفْوِي اَجَا عَذَابَا
زَرْقِ رِسَالِي دِي سِي كِهْ خَلُوقَا كَنْدُو
اَخِرْتِم مَهْرُ مَوْ مِيْن سَا نَهْ هُو دَر رَحْمَتِ
تِه رَاجِي دَايْم مَدَامَا بَلَنْزِنِ پَالَوْتِ كَرِيُو
وَسِن وَبَرُوْنَا اِيْتِ مِيْرُ مَرْسَلَدَن صَلَوَاتِه رَسْمِ
عَالَمِ اِمَامَه جُو سَجُو مُحَمَّد عَرَبِي سَلَامَتِه رَهْبَرِ رَهْمَا
جَهْمِ جَهْرِي لَوْنِ فَضْلِ مَخْلُوْقِنِ مَنجَا
بِنِ اَسْمُو لِي صَلَوَاتِه سَيِّدِ صَحَابَا

شَالِ رَسْمِ رَحْمَتِ رَحِيمِ جِي رَا بَ رُوْمَرَا
جَانِيِي هُنْدِي جَنَّة حُفُوْر حَجَرَه بِنِ
جَانِيِي هُنْدَا عَرَشِ كُرْسِي رَاجَا لَوْحِ پَلَا
اِهِي كِتَابِنِ مَرَاهِرِي پَجَارَه تَجَلِيِي
كِه مَوْ مِيْن هَتَا كَنَاهِ كِ تَقْصِيْرِ نَوِيِي
كَبِيْر وَهُوَ سُوْكِ صَغِيْر كَنَاهِ تَنْوَبَه
كِرِي تِه بِتَمِ قَرْضِ عَيْنِ اِه وَزَكَرِي
تَوْبَه تِه كَالِه وَبِرَم كَرِي مَكَا مَنَاه
هُو لِيْسِ بَسَا هُ بُوِيِيُوَا خِر عُمَرَا بِنَا
لَقِيْمِي تِه تَوْبَه جُو سَخُو مَوْ مِيْنَاه
تَرِي شَرَطِ جِيَاءِ نَبِيْمِ هِي سِ هِنَجَاه
هِي كِ جِنِ پَشِيْمَا نِي كَرِي وَلَوْ نِي كَرِنَا
جِي كِي كِيَاءِ قَاضِي مَدُوْدَه سَلَامَتِه

بِيَوْجَن چَدِي زَمَانِي حَالِجِي اِهَرَا مُوَرَا
 تُوْبَه كَرِي تُوَجَن كَنَّا يَا يُوْسِي جِيَر
 تَرِيَوْجَن فَصَد كَرِي اِن كَالِجُو حَكْم مَضْبُو
 تَه مُوَنِي نَه كَنْدَسَرَا سَتَقْبَال مَرَاهُر وَكُم اَصَلَا
 جَانِيئي هِنْد سَر جِيَر فَا تَا مَر مَنِيْدُو نَسَا
 اِن تَرِي شَر لَهَن رِي نَسِي دُرُ هَسْت تُوْبَه
 مَكْرَه فَضْل جِي رَت جِي جِلَه كَنْدِي نَاه كَلَا
 جِي مَرِي مَرِي مُنْدَبَن كِي نَه كِي مَالِجِي
 پَدَايِي تَرِي شَرطَا اِهِيَن تَدَهَم عَالَمَ حَوَن نَا
 جِيَه اِهِي كَنَّا سَتَخَص جُوَن تُو لَنَدَن جِيَكِي
 كَرِي سِيَكِي تَدَا كَه اَصَلَا جَان اِهِي كَنَّا
 سُوَن تُو لَنَدَن جِيَن كِي هِنْد كَرِي
 سَكِي مُوَنِي بِيَهَا جَهَر وَچَدَن نَمَانِجُو

سَنْدَن زَكُونَا كِي غَضَب كَرَن مَال كِي هُو مُوَنِي
 تَرِي چُو تُو شَرطَا جِيَا تَدَا كَرِي تَه لَه جِن
 كَرِي قَصَا نَمَانِ كِي دُرُ كَوَاه مَرُوَن رَا كِي حَق
 تَر سَانِي مُوَرَن جُو جُو غَضَب تِيُوَاه جِيَسِيَه
 تَدَا كَرِي نَكِي تِيَسِي تُوْبَه قَبُول نَكَا
 تُوَرِي شَرط تَرِي يِي بِيَهَا اِنْدَا جِيَا يِي
 شَرط تُوْبَه جَار جِي مَد كُوَر تِيَا تَن مَر اِهِي
 سِيَن سَنْدُو عَالَمِن مَنجَا كَه هِي كَرِي جُو
 تَن مَر اِخْتِلَاف نَه اِهِي بَن كَن عَالَمِن تَر مَر اِيُو
 رَحْمَت كَرِن خُدَا جِلَه جَار تُوَل تُوْبَه
 اِهِيَن بَن بِيَا جِي كَر كِي اُن كِي تَكَا مَل
 تِي سَلَهِيَك جِن كَرِي صَد قَسُو تِيَتَرُو
 بِيَهِي مَال مَنجَا جِهِي حَق اِهِي مَنجَا

حَبَّتْ مَوَلِيَّ يُوْجِنُ كَنَاهُ كِيَا جِيَهَ زَمَانِ مِ
 لَدِي تِه مَنجَا. وَرِي اِيچِي نَدَان دُوهُ مَوَلِيَّ نَجَا
 تِرِيُوْجِنُ جِهِي هِيَرِيُوْهَنَاءُ نَفْسِنِ يَانِ جُوْكَ لَنَاءُ
 تَهِيَرِي وَرِي هِيَرِي اِنْ كِي سَانِ عِبَادَتَا جُوْتُو
 جِنِ حِيَرُوْ كَلِيَا اَكِي تِي عَقَلَت جِي سَبَبَا
 رِنِ هَانِي رُوْ وَتِي رُوْ دُوهُ رُسِي پَهِيَا
 صَحِيحَ هَارِي اَكِي خَالِق جِي خُونَا بِنِ كِتَابِ
 حُضْنِ الْحَصِينِ مِ هِيَا بِي رَايَتِ اِهَ تَحْضَرَتِ
 اَبُو دُرْدَاءِ رَايَتِ كِي جُوْ صَاحِبِ مَنجَا
 تَقَرُّ مَا يَفَرُّ سُوْلَ رَبِّ جِي سِيحِي مُحَمَّدٌ صَاحِبِ
 تَجْدِهَ رُشِي كِي شَمْخُ كَنَاهُ كُوْ كَنَاهُ خَطَا
 تَابِي كُرِي تِه تَوْبَهَ كَرِيَا نِ مَوَلَا صَاحِبِ
 نَدِي بِي وَرِي كِي خَالِق دُوهُ هَتِ بِي يَكْبَا

تِه بِيَا هَتِ پَر جُوِي سِيحِي صَدَق مَنجَا. تِه رَبِّ
 مُهْجَا رَحْنِ دِي خَاوندَ مَلِكِ خُدَاءِ جِلْجِلَه
 اِي تَحْقِيقُ مَوْتِئِس تُوْ ذَوَه هِنِ كَنَاهُ
 تَوْبَهَ كِي مِ سِيحِي سِيحِي دِي سَا هَا مَوَلِيَّ
 كُنْدَس تَكْتَرِ هِمِ هِي كَمِ نَهَا اِهَ جَانِيَه
 هُنْدَس جِي وَرِي هِي هُنْدَس سَا. تِه اَكُو
 تِه تَابِي كِي مَرِي سَا خَطَا جِي سِيحِي مَرِي
 نَكْرِي يَهَا تِه كَمِ كَاهِي حَدِيثِ
 حَبِيْب جِي مُحَمَّدِ مَصْطَفِيٍّ ﷺ بِنِ اِمَامِ
 غُرَالِي قَرْمَايُو رَحْمَتِ كَرِي سِ خُدَاءِ جِلْجِلَه
 كِتَابِ مِي خَاجِ الْعَرَابِيْدِيْنِ جُوْ تَصْنِيفِ تَهِي
 تَجْدِهَ تِنِ كَرِي تِه تَوْبَهَ كَرِيَا نِ خَاصِي لَكِي خُدَاءِ
 مَوَلَا سِيحِي صَدَقْتِس يَهِي صَاحِبِ تِلَاهُ تِه تَرْتِ

جَنگِ نِي تَوِيَّه جِي ھِيڪَل ۽ ۽ جَن اِيٽِي ڪَھِي ۽
غسل تَن دُونِي سِي اَنگَر ۽ پَن دُونِي ڪَھِي ۽
پانچا ڪَرَن پا ڪَرَن ۽ نه پُڄا نا هنڌم ھيڪلي
ھلي اچ ھيڪا ۽ جتي نڌسي ڪُوھي ڪَرُو
تو کي ري دُنيا ۽ نجي اچي پَر ٽا رَن اَدبلا ۽
نالو نه ٽا رَن جو نٽا رَن تَوِيَّه پيا ۽ جيڪي ڪَھ
پري سِڪه مَوجِب ۽ راءِ سِي پري ٿي فاعُ
تَن سَچي پَڇينا ۽ نه پُڄا نا رَڪَ پَڇينا ٿي پَٽ اِي
اِي کي اِيڪا ۽ جان اِي پَڇينا ٿي اَنگَر وِڳو
تُهجي اَنگَر ۽ ڪا سالا ڪُون ڪَھ ڪَھس خالجي
خون ۽ وجر مَٽي ۽ دُونِي ڪَھي ۽ رجي ڪَھ ۽
هَنج ھا راکين ڪا رُونِي پَٽ ٻُڌا ۽ ڪُوندُ
ڪُون ۽ اِي کي جي اَدبلا ۽ ڪَڪا نين دُونِي ۽

بَنَجَا كَا هَا هِيَكْ هِيَكْ وَتَنْ بَنَجَا كِيُو هِيَكْ
 كَر بَا نَجِي نَفْسِ كِي جِيَتِ تَه سَبَا تَه هِي هِي
 هَتِ تَو كِيَا كَرَا هَمَرَانِ وَنَا سِي تَه سِيَا نِي
 صَا جِي كَنِي كَو كِيَا مَو رَن كِي رَجِي
 هَر كَر كُو حِيَا هِي كَو لِي اِهِي طَا فِت كَا سِي
 عَدَابِ خُدَا مَر كِي سِي سَكَنِي دَو تَر جِي
 جِي جِيَا هِي كَنِي دَنُغِ يَانِ تَانِ دَمَرِ ذِيَهِنَا
 كِي سَپِ يَتُونِ جِي دَو تَر جِي جَارِنِ سَدَنَه سِيَا
 كِي كَا بُزِي تَه كَنِي هَا وَي جِي هَكَا
 تَكِ ذِيَهِنَا جِي حَسَابِ جِي حَسَرِ سِي تَو كِي جِي ذِيَهِنَا
 يُونَه اَوِ دَو پَر كِي رِي تَه اَوِ ذِي مَاهِ يَارِ
 پِي يَارِنِ كِنَا كَا هَانِ تِيَه سَنَكِ سِيَا كِي جِي خُنَا
 مَرِبِ تَرِبِ جِي نَكَا مَو كَر تَه تَه نَه نَه جِي تِيَه

تپي هت تيندي هيڪو ويد وسيد ري
 ترخت رب جي چوڪ رهندڙي وات نڪاه
 انبرڪ رنج ناري کي ادب پنجاه روني
 ترچم کي چوڪ روني پس رچاء نه پچا انڪج
 هت صاحب جي درگاه سرچ اس الله دم جوه
 رتھان کي پرف تره پنچ کي ترصع پس پز
 اخلاصا نه سايه سباجا دني تن بندي پنجاه
 جو يڪون بهي درگاه سونو سونو توتم داه
 ڪون لاء دريو بهي درگاه ڪو
 عاجي اليو مون اتي داه مني مهر بهي
 سايه سباجا توڪر بان معذره ويندي ليه
 اپار نه ميره مني دني بهي ڪم
 ڪر نه ميهي مفضل احسان نظر

ڪر مهر خمت جو هن کي داه ڪري بخش پلا
 دني منجا اناها جيڪي شيامن ڪنا اڪا ترهه
 پن مرڪه مني ترخت پس هونچا ڪنالن
 بهري جي تومنع ڪنا ناه جنم من دني جلد
 سندي رچرنا اهي خير مدي هت تو صاحب
 من سندا تو هن مهر بان ڪون دني دهار نه
 ترخت نهجي اڪري ڪندي جه نڪاه جي ڪن
 ڪچا ڪچائي لکه هزار نه اهي ڪو ڪر نهجو
 عفو عطا جو ورچوي جهنس سوني تر جلا
 خالق خالي مڪري سارل جا سندر من اهي
 پاندا پري انا هن سندا پر من داه هارم سپر
 تر ڪر بان وراه پون مورا مئي ڪنن ڪنا
 اسن طريلق توبه جي لک اعل

جِيڪو ڪري اِنهن نوبه سچ منجهه ته سچي رهي
 تهنڪي مولومهر ملاهه اهي رحمت اچي آئي ايا
 رڳي رت دوس ڪنهن نوبه وارن ڪاهه
 اِن الله يَحِبُّ التَّوَّابِينَ ڪي پوءِ قرآنه
 جڏهه اچي هي مقام شوق سندن ديوار
 تڏهه حَقُّهُ التَّائِبِينَ سندن ڪريم تهنڪا
 هاڻي وصيت توڪر ان سڀڪم مُؤْمِنِينَ
 جيڪي پري هي لشڪر ڪان رت رت رضا
 ته ڪي هڪ هاڻيڪي دعا گريجا ههه فانيه
 زبني فقير ڪي صوره منجهه مان موهي منڍي
 قاضي عيسا نا سايه بخشني چيائي ڪناهه ڪو لڳا
 سان لڏا ڪري دُئي ڪان منجهه
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

تمام سڌه ڪتاب مستطاب تحفه الدائمين از دست فقير
 فقير فقير عثمان الصبار تاريخ سيست و هفتم ماه
 رجب ۱۲۵۵ هـ

(عقائد الاسلام سنه ۱۲۵۵ هـ)